

Luonto minussa

Usvaa pelloilla, kauriit metsänreunassa, koivut silmulla ja karpalot suolla. Tulee hyvä olo, kun ajattelee luonnon mahtavuutta. Luonto koskettaa minua arkielämässä enemmän kuin uskoisinkaan tuoden pilkahduksia kiireettömyydestä. Minulle luonto on elinehto.

Jo pienestä lähtien luonto on ollut minulle tärkeä. Luonto on aina ollut ympärilläni. Olen nähnyt peltoja ja metsiä. Minusta on tullut kaveri luonnon kanssa.

Pääsin metsään jo taaperona. Siihen aikaan mutustelin makkaraa serkkujen kanssa laavulla, ihmettelin luontoa kotimetsässä ja katselin lintua pihapuussa. Jo pienenä luonto oli tärkeä osa elämääni. Se on muokannut olemustani.

Kotipihassa sain ensiaskeleeni luonnosta. Meillä on kotitontilla metsäpala, jossa leikin pienenä. Tällä kotimetsällä on suuri merkitys minulle. Sen avulla opin pitämään metsästä. Sain mennä sinne aina silloin kun pyysin luvan. Ihmettelin puita ja sammalta. Minua ruvettiin myös kuljettamaan mummolani metsissä jo alle vuoden ikäisenä.

Kun opin lukemaan, minua alkoi kiinnostaa eläinlajit ja maantieto. Kaverini kanssa alakoulussa opiskelimme tuntemaan kaikkienikäisiä otuksia lähes kilpaa. Kakkosluokkalaisena tietoni olivat omasta mielestäni melko hyvät. Noista ajoista sain innostuksen lukea ympäristöä ja luontoa koskevia tekstejä. Jaksoin nyt myös kulkea pidempiä metsäretkiä. Niillä vaarini opetti minulle metsänhoidosta. Tuolloin pääsin myös jo istuttamaan metsää. Olen kiitollinen lähisukulaisilleni siitä, että luontoarvot ovat olleet kasvatuksessani tärkeä osa.

Maalla asuvana luonto ympäröi minua joka hetki. Tavallisessa arjessa voi tehdä harvinaisiakin luontohavainnoja. Viime talvena näin ilveksen koulumatkalla. Se kiihdytti pelloilta tien ylitse metsään edessäni. Näimme pihassamme ja hiihtoretellä myös sen jälkiä. Iltaisin kuulimme muutaman kerran sen matalaa mourunaa. Nyt syksyllä on ollut hienoa nähdä mahtava ruska. Syksyllä myös kurjet ja joutsenet kokoontuvat läheiselle pellolle. Luontohavainnoista riittää kerrottavaa.

Olen myös oppinut arvostamaan luontoa maanviljelyksen kannalta, koska isäni on maanviljelijä. Maanviljelyksessä luonnon tarjoamat ehdot ovat elintärkeitä. Vuosikymmeniä sitten viljelijä oli täysin luonnon armoilla. Silloin pahan vuoden sattuessa tilanne oli katala. Tuolloin luonnon tapahtumia yritettiin ennustaa ja kaikenlaisia uskomuksia ja taruja oli olemassa. Ihminen kunnioitti luontoa suunnattomasti. Vaikka nykypäivän viljelijöillä on hyvä kalusto ja mahdollisuus käyttää erilaisia torjunta-aineita, niin luonnon merkitystä viljelijöille ei voi unohtaa. Menneenä kesänä kuivuus vähensi satoa huomattavasti. Ruuankin riittämisessä ollaan täysin luonnon armoilla.

Ilmastonmuutos on globaali ilmiö ja Suomeen povataan rankkaa lämpenemistä seuraaviksi vuosiksi. Suomalaisten pitäisi kääntyä luonnon ja metsän puoleen niin kuin ennenkin. Metsästämme saatavat marjat, sienet ja riistaliha voivat todellakin auttaa vaikeina aikoina. Luonto tarjoaa mahdollisuuden myös henkisen hyvinvoinnin lisäämiselle.

Metsissä kävely rentouttaa, peltotiellä ajamisesta tulee hyvä mieli ja järvellä soutelu rauhoittaa. Luonto tarjoaa meille mahdollisuudet ja meidän pitäisi ne hyödyntää. Luonto on mahtava voimavara.

Tulevina vuosina tulen varmasti nauttimaan luontohetkistä yhtä suurella antaumuksella kuin tähänkin asti. Luonto tulee mahdollisesti myös liittymään tulevaan ammattiini. Vaihtoehtoja on kuitenkin monia.

Torsti Halme 9B
Sylvään koulu